

[Glistrup]

nytte noget at tro, at vi kan løse tingene med disse smukke forslag. Men bevares, de kan jo da bruges på venstregeneralforsamlinger og radikale generalforsamlinger ude omkring i landet, hvor man fortæller: vi har gjort en indsats imod nutidens store plage, nutidens store ulykker, og det er vel i og for sig også derfor, at man har fremsat disse forslag, og så fred være da med disse venstregeneralforsamlinger og de 7½ menneske, der kommer til dem.

Grove (KF):

Man kan jo høre, der kan siges mange ting om dette spørgsmål, og det har der også været sagt før. Så sent som i efteråret havde vi debatten om nærdemokrati, hvor indenrigsministeren gav tilsagn om at ville være med til at forenkle vores administration på forskellig måde.

Nu er det jo ikke let at fastsætte svarfrister, og det tror jeg også forslagsstillerne er klar over. Jeg tror heller ikke, det er forslagsstillerens mening, at dette skal virke som et angreb på embedsmændene, for en sags gang igennem de forskellige forvaltninger – det være sig i kommuner eller i amtskommuner – har næsten altid to sider, dels behandlingen i forvaltningen, dels ofte en behandling i de folkevalgte råd. Der kommer vi vel i konflikt med os selv: jo mere nærdemokratisk vi vil lave vores beslutningsproces, jo længere tid vil den tage; de to ting hænger nøje sammen. Altså jo mere nærdemokratisk vi laver beslutningen, jo længere tid vil en sags behandling tage i kommunalråd eller amtsråd. Det er jo ikke embedsmændenes skyld alene, det skyldes også, at sagerne skal behandles i de forskellige folkevalgte udvalg og til sidst ofte ender på enten kommunalbestyrelsens eller amtsrådets møde, hvor man kører med faste mødetidspunkter. Det er ofte årsagen til, at en sag forbliver lang tid i en forvaltning eller et råd, inden der kommer svar tilbage.

Vi kan nok være enige om, at det skal rationaliseres, men det kræver, at de folkevalgte ude i amter og kommuner er klar til at afgive noget af deres kompetence, sådan at vi kan få hurtige svar frem, og det går igen ud over nærdemokratiet.

Ydermere vanskeliggøres det af, at vi har forskellige typer kommuner, store og små kommuner, der har forskellig sagsgang, det

vil i hvert fald også gøre det vanskeligt at fastsætte svarfrister. Men til gengæld må vi da nok sige, at vi herindefra ofte sætter svarfrister på, når en borger skal påklage en sag. Derfor må en kombination være mulig, og jeg tror da også på, at der er nogle sager, man kan give en betydelig smidigere sagsbehandling. En ting kan vi i hvert fald nå frem til, og det er at give borgerne bedre underretning om, hvor en sag befinder sig. Når man synes, en sagsbehandling tager lang tid, skyldes det ofte, at man tror, sagen er helt forsvundet. Hvis forvaltningerne gav oplysning om, hvor en sag befinder sig, og hvilke råd den skal gennemgå, inden der kan gives svar, ville den enkelte borger have mulighed for at henvende sig de rette steder og følge sagens gang, og det ville jo da også være en fordel for vort nærdemokrati.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi fra konservativ side meget gerne vil være med til at se på dette her og være med til at fremme det. Vi har bare peget på nogle af de vanskeligheder, som sagen vil møde under udvalgsbehandlingen.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg er ganske enig med hr. Grove, så jeg kan gøre det ganske kort. Det er klart, at enhver må have sympati for en tilskyndelse til en hurtigere sagsbehandling på alle offentlige niveauer, men for det første ved vi endnu ikke, hvad udtrykket »visse områder« dækker, derfor må vi naturligvis drøfte i udvalget, hvad er det for områder, der tænkes på; og som hr. Grove også gjorde opmærksom på, er det jo forhold, der varierer ganske betydeligt med kommunernes størrelse og fra område til område. For det andet er der hele spørgsmålet om de personalemæssige forhold, vi har ikke mindst i den kommunale administration i dag, hvor jeg har været meget ked af at høre, at hr. Glistrup vil bruge forslaget til at slå de offentligt ansatte i hovedet med. Jeg mener ganske bestemt, at det, med det arbejdspresser der i dag er ikke mindst i den kommunale administration, vil være betænkeligt at lovgive om disse meget faste frister.

Men på den anden side synes jeg, det ville være meget positivt, hvis man kunne stramme henstillingen op, som fru Tove Lindbo Larsen sagde, også på den måde at man hen-